

عنوان مقاله:

تحویلی در آموزش کودکان با نیازهای ویژه شنوایی

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم اجتماعی، علوم تربیتی، روانشناسی و امنیت اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فاطمه کاظمیان - کارشناس دانش آموزان آسیب دیده ی شنوایی و تلفیقی- فراگیر آموزش و پرورش استثنایی استان همدان

شیما ملکی - دانشجوی علوم تربیتی گرایش استثنایی، دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

در سال های نه چندان دور، آموزش استفاده از باقیمانده ی شنوایی با استفاده از روشی واحد که چندان هم موفقیت آمیز نبوده با تلاش زیاد والدین و مربیان، امکان پذیر بود. اما امروزه آموزش کودکان کم شنوا با رویکردهای آموزشی موجود تسهیل شده و امروزه با کاشت حلزون، شنوایی تنها حسی است که بشر توانسته نقص آن را برطرف کند و این نعمت را به این افراد بازگرداند. تشخیص به موقع، باعث ایجاد راهکارهایی موثر جهت برطرف کردن مشکل شنیداری شده است. محققین در این مقاله به صورت مروری، در نهایت بیان داشتند که همه رویکردها خوب هستند اما باید با توجه به تفاوت های فردی کودکان برای آنان روشی اتخاذ شود که کارا باشد. پس درمانگر باید با هر سه رویکرد آشنا باشد تا بتواند رویکرد مناسب کودک را برگزیند. مراکز توانبخشی نیز با آگاهی بخشی به مربیان نسبت به رویکردها، از این تصمیمات برای هر دانش آموز پشتیبانی کنند. هر کودک موجودی منحصر به فرد است و شیوه ی یادگیری خاص خود را دارد.

کلمات کلیدی:

کم شنوایی، رویکرد شنیداری- کلامی، رویکرد شنیداری- شفاهی، روش دستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/672361>

